

[Arbejdsministeren.]

på samme måde som arbejdere og funktionærer, måtte dette nødvendigvis bygge på obligatorisk medlemskab, uanset at de selvstændige ifølge sagens natur ikke ville kunne opnå lønmodtagerens fordel ved arbejdsgiverbidrag, men altså selv måtte betale hele bidraget. Såfremt man ikke stiller krav om obligatorisk medlemskab, kan der på grund af de særlig gunstige regler for ældre lønmodtagere i ordningens første år forudses en så stærk tilgang af medlemmer i de højere aldersklasser, at det ville slå bunden ud af ordningen. Jeg er ligeledes enig i, at en ordning som den norske med frivillig adgang for selvstændige erhvervsdrivende, men uden adgang til at opnå de nævnte begunstigelser, kun ville have en begrænset værdi for den pågældende gruppe her i landet, idet mange af dem har opnået eller ville kunne opnå samme eller bedre dækning gennem tegning af en almindelig livrente eller indekskontrakter.

Det foreslås imidlertid, at der gives lønmodtagere, som overgår til at være selvstændige erhvervsdrivende, adgang til at forblive i ordningen, når de har været medlemmer i sammenlagt mindst 3 år. Denne regel betyder i praksis og på lidt længere sigt — da praktisk taget alle er lønmodtagere i de unge år — at alle, der ønsker det, kan blive omfattet af ordningen.

Lovforslaget indebærer i øvrigt adgang til at fastsætte regler for, i hvilket omfang forskellige særlige grupper af lønmodtagere skal være omfattet af ordningen. Jeg kan herom henvise til §§ 3 og 4.

Jeg vil gerne i denne forbindelse fremhæve, at det i overensstemmelse med udvalgets flertal — alle medlemmer undtagen to — foreslås, at ordningens bestyrelse kan undtage fra ordningen sådanne grupper af lønmodtagere, som er tilsluttet en ved lovens ikrafttræden bestående pensionsordning, der skønnes som helhed at være af mindst samme værdi som tillægspensionsordningen.

Med hensyn til bidrag er det taget som udgangspunkt, at denne tillægspensionsordning, som er knyttet til arbejdsmarkedet, bør hvile i sig selv uden tilskud fra det offentlige, idet midlerne tilvejebringes ved bidrag fra arbejdsmarkedets to parter.

Dette stemmer med forudsætningen i overenskomstlovens § 5, stk. 1.

Det foreslås, at tillægspensionsordningen i lighed med den norske ordning skal bygge på ensartede bidrag fastsat i relation alene til beskæftigelsesperioden. Bidraget foreslås fastsat til 5 kr. 40 øre pr. uge eller 21 kr. 60 øre om måneden, hvoraf arbejdsgiveren udreder $\frac{2}{3}$ og lønmodtageren $\frac{1}{3}$.

Et meget vigtigt punkt ved tilrettelæggelsen af en tillægspensionsordning er fastlæggelsen af det for ordningen gældende finansieringssystem. Der har her været mulighed for at vælge mellem flere finansieringssystemer ved ordningens opbygning: et rent præmiereservesystem, et rent fordelingssystem eller en kombination af disse systemer. I kapitel VI i tillægspensionsudvalgets betænkning er der gjort nærmere rede for de principper, der ligger til grund for disse systemer, og konsekvenserne af at vælge det ene eller det andet af dem. Tillægspensionsudvalgets overvejelser er resulteret i enighed om, at tillægspensionsordningen ligesom i Norge og Sverige bør baseres på en kombination af præmiereserve- og fordelingssystemet. Der er herved lagt vægt på, at et sådant finansieringssystem dels giver mulighed for inden for en nærmere fremtid at yde antagelige tillægspensioner til forsikrede, der ved ordningens oprettelse er oppe i årene, dels sikrer en vis fondsdannelse, der gennem renteafkast kan muliggøre større pensioner og samtidig i ordningens opbygningsperiode vil medføre en større total opsparing i samfundet end et rent fordelingssystem.

Reglerne om tillægspensionens art og størrelse findes i forslagens §§ 5-10. Der har i tillægspensionsudvalget været enighed om, at det med den lagte økonomiske ramme ville være naturligt, at der kun ydes alderspension, og at denne ydes fra det fyldte 67. år for både mænd og kvinder. Det foreslås, at fuld tillægspension skal udgøre 2.400 kr. årligt. Ved opsættelse af begæringen om pension til det fyldte 70. år vil den årlige pension ifølge forslagens § 10 stige til 3.120 kr. årligt. I de særlige tilfælde, hvor to ægtefæller hver for sig opfylder betingelserne for at få fuld tillægspension, vil de begge være berettigede til de nævnte ydelser.

Det har været magtpåliggende for udval-